

[Otto Mørch.]

statsadvokaturer. Da disse for tiden er meget overbebyrdet med arbejde, ja, så er lettelsen så meget større.

Efter forslaget om ændringer af retsplejeloven undergives fremtidig en række mindre alvorlige straffelovsovertrædelser politisagsbehandling. De vigtigste af de overtrædelser, der nu overgår til denne behandlingsform, er berigelsesforbrydelser af ringe strafværdighed. Det bliver herefter muligt for politimesteren at afgøre disse sager uden forelæggelse for statsadvokaterne, og det betyder videre, at mange sager kan afgøres udenretsligt blot med bødeforlæg. Der ligger efter min mening betydelige lettelser både for statsadvokaturerne, domstolene og politiet, når man nu for eftertiden kan undgå en mange gange lang og trang gang gennem vores retsmaskineri. Når hertil kommer, at vi kriminalpolitisk opnår en mere lempelig behandling af mindre berigelsesforbrydelser og andre mindre forbrydelser, kan det kun være tilfredsstillende. Det er i øvrigt helt i overensstemmelse bl. a. med de ønsker, som vi har fremført fra socialdemokratiets retsreformudvalg.

Med baggrund i den meget mærkbare begrænsning af sagsantallet ved statsadvokaturerne, som de foreslåede ændringer vil medføre, mener jeg, at en vis forventning om besparelser i personalet ved statsadvokaturerne kan forventes. Et resultat af lovændringerne ligger også deri, at kriminalpolitiet får flere kræfter til rådighed til indsats mod den alvorlige kriminalitet, hvad der aktuelt er hårdt brug for.

Ja, med disse bemærkninger mit partis anbefaling af forslagene, som jeg forventer skal viderebehandles i retsudvalget.

Thestrup: Ved de to forslag, vi her behandler, er det hensigten at gøre en række sager, som nu er statsadvokatsager, til politisager. Efter retsplejelovens § 721 er de sager, for hvilke der ikke er foreskrevet straf af fængsel bortset fra gentagelse, normalt politisager, men heri er der gjort en række undtagelser netop i § 721, og det er ved at slette en del af disse undtagelser, at dette lovforslag tilsigter at overføre sagerne til politisager.

Forskellen på de to arter af sager er jo, at i statsadvokatsagerne er det statsadvoka-

ten, der rejser tiltale, og ikke politimesteren, at der i disse sager skal medvirke domsmænd, medmindre der foreligger tilståelse, at der i disse sager skal være forsvarer, at der er en videre adgang til ransagning, anholdelse og fængsling end i politisager, og at der i politisager udenretsligt kan vedtages bøder efter et bødeforlæg. Politisagernes behandling er således hurtigere og lettere.

De sager, der efter forslaget skal overføres til politisager, er med nogle undtagelser sager, der ikke er særlig almindelige. Men der er nogle, der er meget almindelige, og det er en række berigelsesforbrydelser, tyverier og forskellige former for bedrageri, når de er af særlig ringe strafværdighed på grund af de omstændigheder, hvorunder de er begået, genstandens ringe værdi o. lign.

Jeg kan på mit partis vegne tilslutte mig, at disse sager bliver politisager. Det vil utvivlsomt medføre en betydelig lettelse for statsadvokater, politi og domstole. Jeg tror også, det vil medføre, at bødestraf vil blive anvendt i en del tilfælde, hvor man hidtil har anvendt frihedsstraf.

Jeg erindrer fra det kriminalpolitiske seminar i 1971, at der blev nævnt nogle tilfælde, hvor straffen for disse små tyverier syntes at være gået over gevind. Jeg skal tillade mig at nævne et enkelt af dem. En mand, der havde stjålet en miniflaske sherry og en dåseøl af samlet værdi 13 kr., fik 6 måneders fængsel. Ganske vist var det en mand, der adskillige gange havde været straffet, og det drejede sig om et tyveri, der skete ved indbrud i et kirkegårdskontor, men alligevel.

Må jeg benytte lejligheden til at spørge om to arter af forbrydelser, der ganske vist ikke er omhandlet i dette forslag. Det er brugstyverierne af motorkøretøjer, herunder knallerter, og visse butikstyverier. Hvor langt er man nået med at finde frem til de virkelig effektive aflåsningsmetoder af motorkøretøjer? Og vedrørende tyverier fra supermarkeder og lignende steder, hvor der er fri adgang til varerne: har man, eventuelt i det kriminalpræventive råd, fundet frem til fornuftige metoder at bekæmpe dem på? Når jeg siger fornuftige metoder, mener jeg i meget høj grad metoder, hvorved vi virkelig kan få indskrænket antallet af disse tyverier.

Foruden disse ændringer i straffeloven